

הודוסיסן

למען החופש

כששמעו בני לאוס כי מעבר לגבול ה- מורחיק של המדינה שוחטים בני ויאטנאם איש את רעהו בשם החופש, הצדק ואושר האנושות, משכו את כתפיהם בתמהון. כי לבני לאוס עצמם היו מושגים הרבה יותר פשוטים על חופש, צדק ואושר: לשבת ב- מעגל, בחברת הנשים היפות והילדים, ולעשן טבק בצחצח. הרעיון כי יש צורך לעבוד לא הלהיב אותם מעולם, והאפשרות של מלחמה העבירה תלחלה קרה בגופם. הם היו, בקיצור, עם פרימיטיבי.

בקשה אדיבה. עמים מתקדמים יותר דאגו תמיד ליבני הימשה בארץ לאוס, מ- בלי להטריח את בניה טובי-הלב ומעטי-הדאגות. לפני 120 שנה כבשו בני סיאם את הארץ, טיפלו במכרות הזהב והכסף, ב- מטעי הסבך והקפה. אולם גם הסיאמים לא היו די תרבותיים, ולפני 60 שנה הו- פיע צי צרפתי, הטיל מצור על באנג'קוק, בירת סיאם, ביקש באדיבות להעביר את לאוס לידי הרפובליקה הגאורה שעבר ל- ים. בני סיאם לא סברו כי כדאי למות למען התהילה והשלטון על לאוס. העבירו את הארץ לידי הצרפתים.

הצרפתים ניגשו למלאכה במרץ. הם איחדו את כל המדינה, שגודלה פי שלוש נשטח ישראל ואוכלוסייתה מגיעה למיליון 200 אלף, בממלכה אחת, סללו כמה כבישים, ואחרי-כך גם כמה שדות-העופה. כדי לחבר את הארץ ההררית ומכוסה היערות עם שאר מחוזות הודוסיסן.

המדן לא נבהל. כשקם הו ציימין ל- גרש את הצרפתים מהודוסיסן, לא הרבה תחי- לה לחשוב על לאוס. ויאטנאם, הארץ ה- מורחית בהודוסיסן, בעלת הערים הגדו- לת והמטעים העשירים, ענינה אותו יותר. אולם משנעצרה התקדמותו, השנה, הודות לנשק ולכסף האמריקאי, נפנה לארץ-החלו- מת, שהיא אחת משלוש ארצות הודו- סין, עצמאית-כיכול בתחום האיתוד הצרפתי. החדוש חדרו כמה ראשי-חץ קומוניסטיים למדינת לאוס. המלך הוקן, סיסואנג הוג (67), לא נבהל, הודיע לצרפתים: "אני זקן מכדי שארעד נוכח הסכנה". הצרפתים, ש- ניסו לעצור בעצמם את הקומוניסטים במי- צי רים חשובים אחרים, הונסו בנקל.

כמה מאות סוחרי אופיום, בני חצר המלך, והמלך עצמו, ארזו בעצלהיים את מוזדות- ה- הם, המתינו למטוסים הצרפתים שיטיסו א- תם למקומות בטוחים יותר. ואילו בני לאוס עצמם לא התענינו כלל בנעשה. הם רק התפלאו שמישהו מסוגל להטריח את עצמו, לנסוע מאות קילומטרים, לעשות רשע ב- שמיים, בכבישים ובנהרות, רק כדי לזכות בתפקיד המפרך וחסר-הענין של שליטה ב- ארצם.

אפריקה

דם אדום ביבשת השחורה

מכל חלקי היבשת השחורה הגיעו ידיעות על התפתחויות נוספות בבנייה הכושית. בעיירה זעירה בדרום אפריקה, עמד לפני שורה של תלמידות, מיסיונר אמריקאי, ג'ון ברונם, ניסה להקנות להן קצת תרבות מע- רבית באמצעות שירים דתיים. בעוד שהכנסייה הנוצרית ניסתה להרגיע את רוחות שחורי העור בעזרת שיר ודת. עשה איש דת אחר, כהן נוצרי קנאי, דניאל

מלאן, ראש ממשלת דרום אפריקה את ההיפך הגמור. הוא הטיף בגלוי לעלינות הגזע הלבן, הטפה שהביאה לו נצחון בבחירות בדומיניון. גם מתחרהו בבחירות, שטראוס, חשש לגורל שני מיליון הלבנים בדרום אפריקה, המוקפים שמונת מיליוני שחורי עור. בעוד שמלאן הסית את בוחריו הלבנים (שחורי העור משוללי זכות בחירה) על ידי כרונות צבעוניות בהם נראו לוחמי מארמאו תוקעים סכינים בגבה של אשה בלונדית, הבטיח גם שטראוס לשמור על טהרת הגזע הלבן, הגם שהוא היה פחות קיצוני ממלאן. **רוב - זכות מיעוט.** בצפונה של דרום-אפריקה, בקניה, פתחו לוחמי המאו- מאו בשורה של מעשי נקמה אכזריים על פסק הדין שהוצא נגד ג'ומו קניאטה, מנהיגם המזוקן, חניך אוקספורד ומוסקבה. הרצח הפך למעשה של יום יום ביבשת השנייה בגודלה בתבל. באותו זמן, עשו הבריטים, בעלי הנסיון

רתית של שבט הקיקוי - הפגנס. המטרה: להרוג כמה שאפשר יותר לבנים.

לוקסמבורג

אהבה מלכותית

האגדה על הנסיכה היפיפיה ונסיך הפו בחיר לבה, נתגשמה בשבוע שעבר כאשר נישאה הנסיכה ג'וזפיין שרלוט (25), אחות בודואן מלך בלגיה, לז'ואן (32), יורש העצר של מלכות הנוס לוקסמבורג. הרקע התאים לחתונה המלכותית. רחובו- תיה מוצפי הגשם של לוקסמבורג מלאו ריח פרחים שפוררו ביד רחבה ברחובות. על הבתים התנוססו הדגלים הלאומיים של לוקסמבורג ובלגיה. הכנסייה בה נתקיימה החתונה, הבריקה מיהלומים וממדיהם המפר ארים של מלכים, נסיכים בני משפחות מלי כות. אולם מאורע קטן העיב את שמחת החתו- נה. הכלה שנשענה על זרועות אביה, מלך

נערות המיסיון בדרום אפריקה

הגברים אוזדים בפניו

בלגיה לשעבר ליאופולד השלישי, ואשר לב- שה הינומה ועליה 855 יהלומים, התעלפה ב- שהגיעה אל הכומר. עתונות הרכילות האירו- פית מיהרה לקבוע: "...היו אלה גישואים של הכרה...". שר החוץ של מדינת לוקסמבורג, יוסף בך, נאלץ למלא תפקיד שלא התאים ב- דיוק לשר חוקי, הכחיש את השמועות, קבע שהיו אלה גישואי אהבה במלוא מובן המלה. אם לא הסיקה שערוריה זעירה זו, הו- סיפה גם הנסיכה דה רטי, אמו החורגת של בודואן, השנואה על העם הבלגי (העולם הזה 804) שערוריה נוספת. הנסיכה, שהיא בת פשוטי העם, פגעה בכל חוקי הסכס, יצאה ממקומה בתהלוכת החתונה, תפסה את מקומה של אמו של המלך ליאופולד, לתמי- הונום של המשתתפים המלכותיים. אולם כל זה לא עזר את שמחתם של 130 אלף התושבים ושל משמר הכבוד ש- עמד בחרבות שלופות משך שעות אחדות. לאחר קבלת פנים, בה השתתפו שבע מאות ותמישים אורחים, יצא הזוג לירח דבש באפריקה. יש להניח שכמו באגדה הם "יהיו מאושרים לנצח."

הגדול בשלטון הקולוניאלי, נסיון גוסף, הציעו את איחוד רודזיה הצפונית והדרומית לדומיניון אחד גדול, התשיעי בחבר העמים הבריטי. בדומיניון החדש יקבלו ששה מיליון שחורי עור ו-175 אלף לבנים זכות שלטון בלתי מוגבלת במדינתם. בבית הנבחרים יקבל הרוב, הכושים, מי- עוט של מנדטים. בין למעלה מ-100 חברי הבית חייבים, לפי החוקה, לשבת לפחות ששה שחורי עור. השמועות שהופצו בין השחורים, הסבירו צעד זה ככוחה הממשלה לנתקם מ-האם הלבנה הגדולה, המלכה אליזבת השנייה, מגינתם מפני זעם המתישבים המקומיים. שמועות אחרות היו כי תושבי רודזיה הלב- נים מערביים בסוכר הנמכר לילידים חמרי עיקור. קשה להניח כי המיסיונרים יצליחו לשכנע את מיליוני שחורי העור להיכנע לאורך ימים לכמה רכבות הלבנים. בעוד שהנערה האפ- ריקאית למדה מפי הכומר את הסיפור על החינוך שגולד בארוחה בבית-לחם, אחזו יותר ויותר גברים באפריקה בסכין המסור

רדיו חדש

לפני צאתו מן הארץ כתב יאשה חפין מכתב התנצלות למוסד אחד: עלית הנוער שהזמין אותו לקונצרט של תזמורת הילדים בבן-שמך, כאות תודה על קונצרט שנתן הכנר בלונדון למען עלית הנוער, בו נאספו 9000 ל"ש. התנצל חפין: מסיבות מסר- ימות לא יכול היה להשתתף.

במלחמת השחרור פגעה הצצה שהוטלה ממסוס מצרי, בביתו של ראש עיריית רמת-גן אברהם קריניצי, הרסה, בין היתר, את מקלט הרדיו שלו. מאז ועד עתה, לא זכה קריניצי במקלט חדש. ביום העצמאות, במ- סיבה שערך למטה-הכללי, הוגש לו במתנה מקלט רדיו חדש. לאחר מכן השתתף ראש העיר בהגדלה שנערכה באותו נשף זכה בפרס: מקלט רדיו.

כשנמסר לחבר הכנסת המפא"י אליעזר ליבנה, כי בספר הפלמ"ח נזכר שבעתון אותו ערך בשעתו מלחמתנו, כונו ה- פלמ"חאים כ"משמטים בעלי פנקסי שרות", השיב ליבנה: "אני חושב שזו בדיה. אדרבא, שיראו לי את זה!"

תדהמה התררה במושבה הצרפתית ב- ישראל כשפירסם הארץ את מאמרו של עמוס אידון, שטען כי שר-החוץ הצרפתי לשעבר, רוברט שומן, נתן לו ראיין מיוחד. הסיבה: אילון תיאר את שומן כ- "כסוף שיער". טענת הצרפתים: שלושת סימני הדרך של צרפת הם הגיל של מוס- טינגט, הזמרת בת ה-80, הקמצנות של השחקן מוריס שבליה והקרתת של רו- ברט שומן. אפילו במיקרוסקופ קשה לגלות על ראשו סימן של שיערה. השערת הצרפ- תים: אילון לא דיבר עם שומן אישית. הש- תמש בהרצאה של שומן, שפורסמה בצורת חוברת.

גיזב חדש

בעת ביקורו בארצות הברית זכה יושב ראש המועצה המדעית, פרופסור שמואל סמבורסקי, לחוג עם אלברט איי- נשטיין, את יום הולדתו ה-74, של האחרון, רב אלוף יעקב דורי, מנהל הטכניון, ביקר בקבליה הצבאית האמריקאית בוסט פוינט, קיבל מידי מפקדה את כבוד.

אורי מרץ, ממנהלי שרות הנסיעות ה- ממשלתי, זכה עם ביטול השרות, לגיבו- חדש, הצטרף ל"חברת השילומים". במחלה צעירה נדבקה שחקנית הקולנוע שירלי טמפל (26) המחלה: אדמת, אותה קבלה מבתה הפעוטה.

בעלה של שחקנית הקולנוע האיטלקית סילבנה (האורז המר) מונננו, שהוא במאי סרטים, ניגש להסרת האודיסיאה, שתהיה מושתתת על יצירה מאת סופר בעל שם חדש בעולם הקולנוע: הומרוס.

שחקן הקולנוע בעל המשכורת הגבוהה ביותר הוא טירון פאואר. השכר: מאה אלף דולר בשבוע. בבחירות הקרובות לסינאט האמריקאי, תו- פיע מועמדת חדשה במדינת מיסורי. המר- עמדת: מרגרט טרומן. בתו של הנשיא לשעבר.

כאשר ניגש הרמטכ"ל, רב-אלוף מרדכי מקלף למשרד הקיצוב שבעיר מגוריו, כדי להוציא פנקס מזון, נתבקש על ידי הפקיד לשוב לבסיס, להביא ממשרד המחנה אישור שהוא אוכל מחוץ למחנה.

ומהטקיה

רנהי

